RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 222.099 van 17 januari 2013
in de zaak A. 201.473/VII-38.213.

In zake : Danny DE CONINCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 20 juni 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de toezichthoudende ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10 maart 2011, houdende het opleggen van herstelmaatregelen aan Danny De Coninck, ongegrond wordt verklaard en de bestuurlijke maatregel wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 december 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is eigenaar van een perceel landbouwgrond gelegen te Meerbeek, kadastraal bekend als derde afdeling, sectie C, nr. 207c.

3.2. Op 8 november 2010 stelt de natuurinspecteur van het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat op dit perceel, "gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (…) grondwerken werden uitgevoerd", terwijl "(o)p de stafkaart (…) op deze plaats een houtkant (is) aangeduid" en "(o)p luchtfoto's genomen in de periodes: 1997-2000, 2002-2005 en 2007-2009, (…) duidelijk te zien (is) dat er bebossing op het perceel aanwezig was", waarbij wordt opgemerkt dat "(m)omenteel (…) de gehele vegetatie van het perceel verdwenen (is)". Daarnaast wordt vastgesteld dat "er een laag bodemmateriaal met een dikte van gemiddeld 1m op het perceel (werd) uitgespreid" en dat dit bodemmateriaal "geen zuivere teeltaarde" is, doch "vermengd (is) met o.a. fijn steenpuin en glasscherven". Van deze vaststellingen wordt een proces-verbaal opgemaakt.

Op 7 januari 2011 stelt dezelfde natuurinspecteur vast dat op het naastgelegen perceel, kadastraal bekend als derde afdeling, sectie C, nr. 207d, "een laag grond, variërend in dikte van 10 tot 45 cm werd uitgespreid", dat deze grond "dezelfde samenstelling (heeft) als de grond die al aanwezig was op perceel 207c" en dat er "(m)omenteel (…) grond (is) uitgespreid over de totale oppervlakte van beide percelen". Ook van deze vaststellingen wordt een proces-verbaal opgemaakt.

De voornoemde processen-verbaal worden bezorgd aan de procureur des Konings te Leuven.

3.3. Nadat hij omtrent de vastgestelde feiten diverse malen is verhoord, wordt aan de verzoeker op 10 maart 2011 volgende bestuurlijke maatregel opgelegd :

"Heraanplant van de houtkant van het perceel kadastraal gelegen onder Meerbeek, 3e Afd. sectie C nr. 207c volgens plan in bijlage

1. In het midden van het perceel beplanten van 2 rijen met:
- hoogstammige zomereik (± 15 st.)
- grootte van het bosplantsoen minimaal 2m
- in driehoeksverband met 10m tussenruimte
2. Naast en onder deze 2 rijen zomereik een aanplant met:
- mengeling van inheemse struiken zoals sleedoorn, veldesdoorn, hazelaar, gelderseroos, gele cornoelje en lijsterbes

- grootte van het bosplantsoen 80 à 100 cm
- in driehoeksverband met 1,5m tussenruimte

3. De aangeplante bomen en struiken moeten op een mechanische wijze worden vrijgesteld van concurrerende planten".

3.4. Tegen die maatregel stelt de verzoeker bij de bevoegde Vlaamse minister administratief beroep in.

3.5. Op 20 juni 2011 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep ongegrond en bevestigt zij de bestuurlijke herstelmaatregel.

Dit is het thans bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(…)

Overwegende dat artikel 3 §1 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 (hierna Bosdecreet) de definitie van bos bepaalt: 'grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen';

Overwegende dat het door een toezichthouder opgesteld aanvankelijk proces-verbaal d.d. 8 november 2010 (LE.64.H2.140100/10) naar aanleiding van een melding het volgende heeft vastgesteld:
'Wij stellen vast dat in het open veld op het (betrokken) perceel, kadastraal gekend onder Meerbeek, 3de Afd. sectie C perceel 207c, met een oppervlakte van +/- 13 are, grondwerken werden uitgevoerd. Op de stafkaart is op deze plaats een houtkant aangeduid. Op luchtfoto's genomen in de periodes: 1997-2000, 2002-2005 en 2007-2009, is duidelijk te zien dat er bebossing op het perceel aanwezig was. Momenteel is de gehele vegetatie van het perceel verdwenen... .'

Overwegende dat als bijlage bij het aanvankelijk proces-verbaal luchtfoto's gevoegd zijn;

Overwegende dat deze luchtfoto's afkomstig zijn van het Agentschap voor Natuur en Bos, dat hiervoor beroep doet op Arcview-GIS of op Agiv (Agentschap voor geografische informatie Vlaanderen); dat de foto's 7, 8 en 9 gedateerd zijn, respectievelijk van de periodes 1997-2000, 2002-2005 en 2007-2009; dat deze foto's ook de kadastrale gegevens vermelden van de erop afgebeelde percelen, onder meer van het betreffende perceel kadastraal gelegen te Meerbeek, 3de Afd., Sectie C perceel 207c;

Overwegende dat op deze luchtfoto's het volgende te zien is:

- dat gedurende de periodes 1997-2000, 2002-2005 en 2007-2009 op het perceel een dichtbegroeide vegetatie aanwezig was, zonder dat er grote open ruimten zichtbaar zijn;
- dat het een langwerpig perceel betreft met een oppervlakte van ongeveer

13 are dat minstens 10 meter breed is;
- dat bovendien de vegetatie op het perceel een vrij groot schaduwoppervlak aftekent, hetgeen aantoont dat de vegetatie van een zekere hoogte is;

Overwegende dat artikel 3 §1 van het Bosdecreet de definitie van bos bepaalt, nl. 'grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen'; dat artikel 4 van het Bosdecreet stelt dat bebossing 'het bezetten met bomen of houtachtige struikvegetaties, door menselijke ingreep of spontaan, van een oppervlakte die daardoor onder het toepassingsgebied van dit decreet komt te vallen'.

Overwegende dat aldus, moet nagegaan worden of het in casu gaat om een grondoppervlakte, waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen;

Overwegende dat de luchtfoto's aantonen dat gedurende de periodes 1997-2000, 2002-2005 en 2007-2009 op het perceel een dichtbegroeide vegetatie aanwezig was, zonder dat er grote open ruimten zichtbaar zijn, zodat er gedurende desbetreffende periodes sprake was van vegetaties met een dergelijke bedekkingsgraad waardoor duidelijk blijkt dat deze vegetaties het belangrijkste bestanddeel van het grondoppervlak uitmaakten.

Overwegende dat beroepsindiener in het beroepsschrift aangeeft dat er geen sprake is van een bos omdat het perceel 6 jaar lang heeft braak gelegen en dat er 'door gebrek aan onderhoud van de grond er voornamelijk onkruidsoorten woekerden, en dit naast een aantal wildgroeiende struiken en opschietende boompjes';

Overwegende dat de luchtfoto's van de periodes 1997-2000, 2002-2005 en 2007-2009, gevoegd als bijlage bij het aanvankelijk proces-verbaal, gedurende deze periodes aantonen dat het perceel voor het grootste gedeelte begroeid was, zodat het bijgevolg niet aannemelijk is dat het perceel de laatste 6 jaar heeft braak gelegen; dat het Bosdecreet bovendien bepaalt dat bebossing ook het spontaan bezetten met bomen en houtachtige vegetaties is; dat een voorheen niet bebost terrein ook als een bos beschouwd kan worden, zodra het spontaan begroeid is met jong bosplantsoen of er een voldoende aantal jonge zaailingen is opgeschoten;

Overwegende dat de luchtfoto's bovendien aantonen dat de vegetatie op het perceel van een zekere hoogte is aangezien de vegetatie een groot schaduwoppervlak aftekent;

Overwegende dat landschapselementen zoals bossen een duidelijke ecologische functie hebben; onder meer door de groei van autochtone boom- of struikvegetaties te bevorderen en ten goede te komen aan het behoud, de ontwikkeling of het herstel van de biologische diversiteit van populaties van zeldzame soorten door instandhouding, ontwikkeling of herstel van habitats en natuurlijke ecosystemen;

Overwegende dat er gelet op de vaststellingen in het aanvankelijk proces-verbaal inclusief bijlagen derhalve onmiskenbaar sprake is van een bos in de zin van artikel 3 §1 van het Bosdecreet, namelijk dat het gaat om een grondoppervlakte, waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het

belangrijkste bestanddeel uitmaken waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen;

Overwegende dat de toezichthoudend ambtenaar op basis van objectieve gegevens correct heeft kunnen vaststellen dat het om een voorheen beboste perceel ging dat inmiddels ontbost werd;

Overwegende dat het proces-verbaal overeenkomstig artike1 16.3.25. DABM bewijswaarde heeft tot bewijs van tegendeel;

Overwegende dat beroepsindiener stelt dat het perceel nooit een bos is geweest; dat beroepsindiener zich hiervoor op het volgende beroept:

- dat het perceel niet is opgenomen in de bosatlas of als bos is ingedeeld volgens de biologische waarderingskaart;
- dat het een stuk landbouwgrond betreft dat volgens het gewestplan gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat er sprake is van een bos wanneer het perceel voldoet aan de definitie van een bos in de zin van artikel 3 §1 van het Bosdecreet; dat de opname van het perceel in de bosatlas of de indeling van het perceel als bos volgens de biologische waarderingskaart niet doorslaggevend is en dat het irrelevant is of het perceel al dan niet gelegen is in landschappelijk waardevol gebied;

Overwegende dat beroepsindiener bijgevolg geen tegenbewijs levert van het feit dat het perceel voor de uitvoering van de werkzaamheden bos betrof;

Overwegende dat derhalve vaststaat dat het betreffende perceel een bos was in de zin van artikel 3 §1 van het Bosdecreet;

Overwegende dat bovenvermelde feiten een schending uitmaken van artikel 90 en 90bis van het Bosdecreet; dat volgens artikel 90 en 90bis ontbossing verboden is tenzij een stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing bekomen werd; dat beroepsindiener niet over de goedgekeurde stedenbouwkundige vergunning beschikte voor ontbossing van dit perceel;

Overwegende dat beroepsindiener opwerpt dat het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd, omdat de feitelijke en juridische motieven die aan de beslissing ten grondslag liggen niet in het besluit zelf worden vermeld; dat een loutere verwijzing naar het aanvankelijk proces-verbaal, dat op zich ook niet afdoende is gemotiveerd aangezien het niet duidelijk is welke bepalingen geschonden zijn, dergelijke motivering niet kan vervangen;

Overwegende dat het bestreden besluit verwijst naar het aanvankelijk proces-verbaal LE.64.H2.140100/10; dat een kopie van het aanvankelijk proces-verbaal met de bijlagen op 22 november 2010 per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs verzonden werd aan beroepsindiener;

Overwegende dat het aanvankelijk proces-verbaal vermeldt op basis van welke feitelijke gegevens het milieumisdrijf wordt vastgesteld; dat aan de hand van de inhoud van het proces-verbaal en de bijlagen beroepsindiener op een duidelijke en eenvormige wijze geïnformeerd wordt omtrent de feitelijke en juridische gegevens die aanleiding hebben gegeven tot de vaststelling van het milieumisdrijf; dat het aanvankelijk proces-verbaal op basis van de vastgestelde feiten, namelijk de ontbossing, duidelijk aangeeft dat de artikelen 3, 90 en 90bis van het Bosdecreet geschonden zijn;

Overwegende dat het bestreden besluit derhalve wel afdoende gemotiveerd is doordat er verwezen wordt naar het aanvankelijk proces-verbaal dat duidelijk

aangeeft dat de illegale ontbossing een schending uitmaakt van artikel 3, 90 en 90bis van het Bosdecreet;

(…)".

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel, eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel roept de verzoeker de schending in van de artikelen 16.1.2, 2°, 16.4.4 en 16.4.5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna : milieubeleidsdecreet), van de artikelen 3, §§ 1 en 3, 90 en 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990 (hierna : bosdecreet), van het beginsel "nulla poena sine lege", van de artikelen 10, 11, 12, eerste lid, en 14 van de Grondwet juncto artikel 7 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna : EVRM) en artikel 15 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van het materiële motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook voert hij de "ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag" aan.

In een eerste onderdeel van het middel zet de verzoeker uiteen dat het dossier geen enkel bewijskrachtig gegeven bevat waaruit het effectief rooien van een beboste oppervlakte in de zin van het bosdecreet zou blijken. Met name stelt de verzoeker dat er geen vaststellingen bestaan van de aanwezigheid van "bomen en houtachtige struikvegetaties" op het betrokken perceel, hetwelk volgens hem louter begroeid was met distels, klaprozen, onkruidsoorten en dergelijke meer. Hij wijst er in dat verband op dat geen van op de grond getrokken foto's bestaan, doch enkel vage en onduidelijke luchtfoto's, die louter een vlek tonen die in de periode 2002-2005 is verdwenen en die niet toelaten te bepalen

welke vegetatie op het kwestieuze perceel aanwezig was. Op basis van deze luchtfoto's kan volgens de verzoeker evenmin een onderscheid worden gemaakt tussen begroeiing en schaduwvorming, temeer nu datum en tijdstip van de foto's niet worden gepreciseerd. De verzoeker meent dan ook dat "het niet mogelijk is om uit het loutere feit dat de schaduw van de beplanting groot lijkt af te leiden dat de beplanting zelf groot is". Bovendien merkt de verzoeker op dat de stafkaart waarnaar wordt verwezen geen juridische waarde heeft, bijgevolg niet tegenstelbaar is en wordt tegengesproken door de biologische waarderingskaarten en de bosatlas. Aldus stelt de verzoeker een totaal gebrek aan bewijs vast met betrekking tot de zogenaamde gerooide bebossing, herinnert hij hierbij aan het adagium "in dubio pro reo" en aan de artikelen 6 en 7 van het EVRM, met inbegrip van het vermoeden van onschuld en is hij van oordeel dat niet louter kan worden voortgegaan op beweringen, vermoedens en niet-geverifieerde verklaringen. Ten slotte merkt hij nog op dat een zogenaamde houtkant hoe dan ook is uitgesloten van het toepassingsgebied van het bosdecreet.

5. De verwerende partij antwoordt dat lastens de verzoeker processen-verbaal werden opgesteld met een bijzondere bewijswaarde, aangevuld met foto's, waaruit duidelijk blijkt dat werd overgegaan tot ontbossing. Daarnaast verwijst de verwerende partij naar "IKONOS-satellietbeelden" en wordt het de Raad van State aanbevolen de betrokken locatie na te gaan op de websites van "bing maps" en "google maps". De verwerende partij is van oordeel dat het aan de verzoeker toekomt om het tegendeel aan te tonen, hetgeen hij nalaat. Voorts betoogt zij dat te dezen geen houtkant doch wel een bos werd gerooid dat zich uitstrekt over de volledige oppervlakte van het perceel en merkt zij op dat een houtkant hoe dan ook onder de te dezen toepasselijke bepalingen valt, met name de artikelen 13 en 14 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna : natuurbehouddecreet) en artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het natuurbehouddecreet. De verwerende partij herinnert er ten slotte aan dat de Raad van State terzake een marginale toetsingsbevoegdheid heeft.

6. De verzoeker repliceert dat de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal slechts geldt voor de feitelijke vaststellingen erin, en niet voor gevolgtrekkingen of vermoedens. Voorts kan de verwijzing van de verwerende partij naar "IKONOS-satellietbeelden" en naar de websites van "bing maps" en "google maps" volgens de verzoeker niet remediëren aan de onregelmatigheden die het bestreden besluit aantasten, nu deze nieuwe gegevens zich niet in het administratief dossier bevinden en zij dus niet hebben bijgedragen tot de beslissing van de bevoegde minister. De verzoeker acht het evenmin zijn taak om enig bewijs te leveren. Vervolgens benadrukt de verzoeker dat geen bewijs voorligt van bebossing, dat in dit verband niet kan worden verwezen naar een stafkaart, vermits hierop slechts melding wordt gemaakt van een houtkant, dat deze stafkaart geen juridische waarde heeft en dat een houtkant hoe dan ook van de toepassing van het bosdecreet is uitgesloten. De door de verwerende partij ingeroepen bepalingen van en ter uitvoering van het natuurbehouddecreet, zijn volgens de verzoeker te dezen niet van toepassing, aangezien het betrokken perceel niet is gelegen in een gebied, zoals omschreven in de artikelen 13, § 4, en 14 van dat decreet en het evenmin een houtkant betreft in de zin van artikel 13, § 5, van hetzelfde decreet. De verzoeker besluit tot de kennelijke onredelijkheid van het bestreden besluit.

Beoordeling

7. Artikel 3, § 1, van het bosdecreet definieert "bossen" als "grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen".

Artikel 4, 15°, van het bosdecreet omschrijft "ontbossen" als "iedere handeling waardoor een bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven".

Luidens artikel 90bis, § 1, van het bosdecreet en artikel 4.2.1, 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is ontbossing zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning verboden.

8. Wanneer aan een persoon een bestuurlijke maatregel wordt opgelegd, rust hierbij, krachtens de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, op de overheid de plicht om in de akte, naast de juridische, ook de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de motivering draagkrachtig en pertinent moet zijn, hetgeen onder meer inhoudt dat zij duidelijk, concreet en precies dient te zijn.

9. Overeenkomstig artikel 16.3.25 van het milieubeleidsdecreet heeft een proces-verbaal, opgesteld door een toezichthouder van het Agentschap voor Natuur en Bos, bewijswaarde tot het tegendeel is bewezen. Uit de voorbereidende werkzaamheden van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het milieubeleidsdecreet met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" blijkt de bedoeling van de decreetgever om die bijzondere bewijswaarde enkel toe te kennen aan "de materiële, zintuiglijke vaststellingen die de verbalisant zélf heeft gedaan" en derhalve niet aan "hetgeen de verbalisant heeft afgeleid uit zijn vaststellingen", zoals "juridische gevolgtrekkingen" of "vermoedens" (Parl.St., Vl. Parl., 2006-2007, nr. 1249/1, p. 39-40).

Wat de in onderhavige zaak lastens de verzoeker opgestelde processen-verbaal betreft, geldt aldus deze bijzondere bewijswaarde voor de vaststelling dat op het betrokken perceel grondwerken werden uitgevoerd en er thans geen vegetatie aanwezig is, doch niet voor de juridische kwalificatie van dat perceel, voorafgaand aan die werken, als een bos in de zin van het bosdecreet.

10. Met betrekking tot de juridische kwalificatie van het betrokken perceel als bos in de zin van artikel 3, § 1, van het bosdecreet wordt in het

bestreden besluit verwezen naar de bij het aanvankelijk proces-verbaal gevoegde luchtfoto's, daterend van de periodes 1997-2000, 2002-2005 en 2007-2009. Uit deze foto's leidt de verwerende partij af "dat de vegetatie op het perceel van een zekere hoogte is aangezien de vegetatie een groot schaduwoppervlak aftekent", hetgeen haar impliciet doch zeker doet besluiten tot de aanwezigheid op het betrokken perceel van "bomen" dan wel "houtachtige struikvegetaties". Met de verzoeker dient evenwel te worden vastgesteld dat de door het bestuur gebruikte foto's te vaag en te onduidelijk zijn om naar genoegen van recht als bewijsmiddel te dienen voor de voorheen beboste toestand van het perceel. Die fotografische opnames laten immers niet toe met voldoende zekerheid vast te stellen dat de aanwezige begroeiing bestaat uit bomen of houtachtige struikvegetaties, dan wel, zoals de verzoeker beweert, uit een andere vorm van (verwilderde) vegetatie. Zulks klemt des te meer in het licht van het ontbreken van elk gegeven omtrent de datum en het precieze tijdstip van de opnames, zodat de lengte en de richting van de schaduw geen betrouwbaar inzicht geven in de juiste aard van de aanwezige begroeiing.

11. De verwijzing in de memorie van antwoord naar "IKONOS-satellietbeelden" is een a posteriori motivering die het vastgestelde motiveringsgebrek niet vermag te verhelpen. Evenmin dienend is de suggestie om tot consultatie over te gaan van bepaalde websites, daar het niet aan de Raad van State toekomt om in de plaats van het bestuur de juiste toedracht van de feiten te achterhalen.

12. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het bestreden besluit de vereiste feitelijke motieven ontbeert die aantonen dat er op het betrokken perceel sprake was van een bos in de zin van artikel 3, § 1, van het bosdecreet.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 20 juni 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de toezichthoudende ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10 maart 2011, houdende het opleggen van herstelmaatregelen aan Danny De Coninck, ongegrond wordt verklaard en de bestuurlijke maatregel wordt bevestigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien januari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**